

En aquesta darrera "resposta al Pare Forcadell, carmelita", hi ha, sí, més matis i precisió en aquestes coses; però aquella fonamental distinció entre "pluralisme dogmàtic" i "pluralisme teològic", m'hagués agradat veure-la més clara i precisa. I quelcom de semblant dic també sobre el "ressò dintre l'Església" d'un Marx, d'un Nietzsche o d'un Freud, "a fi de purificar-la d'aquelles concepcions falses de Déu".

4) En quant "substituir" o "canviar" el Credo en la missa, fixeu-vos bé que sempre he dit "si això fos veritat", etc... Ara se'ns diu públicament que "no s'ha volgut substituir ni canviar el Credo". En tal cas, confesso que vaig sofrir una "errada d'informació", i, en conseqüència, rectifico el que vaig dir (errada que lamento profundament i, al mateix temps, demano perdó si amb alguna expressió meva en aquests dos meus escrits alguna persona s'hagués pogut donar per ofesa!). Però sí sostindria tot allò mateix que vaig dir si, en realitat, en comptes del Credo "niceno-constantinopolità" i en el moment de la missa en què, segons manament de l'Església, s'ha de dir, es digués l'anomenat "credo de la joventut", encara que s'advertís al públic que no es tracta d'un Credo sinó d'una simple pregària; car no és aquest el moment designat "oficialment" per fer una pregària (que ja es fa després amb "l'oració dels fidels"), sinó el moment d'unir-se amb l'Església universal en la professió d'una mateixa fe: per tant, no seria jo qui "excomunicaria" (tanta autoritat encara no tinc!), sinó que aquesta mateixa comunitat cristiana deixaria automàticament de "comunicar-se", en comunió i unitat de fe, amb tota l'Església dels creients.

5) Ara sí que està clar el paràgraf referent a confiar ministeris a la dona. Deuria ésser una errada d'imprema l'omissió d'aquell "si no és menyspreu", etc., sense el qual el paràgraf quedava confús i imprecís i, fins i tot, en part, deia el contrari del que volia dir...

Però aquesta qüestió, gens madura encara entre els mateixos teòlegs—i menys per ésser llençada a un públic "acostumbrado a beber La Casera" (usant la frase de l'interventor castellà)—, com també l'altra sobre el "celibat sacerdotal" (potencial "comprometedor del ministeri"), val més que ho deixem es-

tar, i esperem el que digui o faci l'Església, a la qual actuació podríem aplicar—i en el nostre cas, d'una manera molt més accentuada—l'expressió que no fa gaires dies llegíem a "Vida Nueva" de Madrid, bo i parlant del diàleg Roma-Holanda: "Una de las características más específicas de la actuación del Vaticano es no precipitarse jamás. Se podrá discutir o admirar, pero es indudable que la diplomacia y actuación de la Santa Sede jamás son fruto de una loca precipitación" (n. 739, p. 7). Ara bé: el que a mi no em sembla just ni conforme amb l'objectivitat històrica dels fets, és parlar de "desconfiança" o "menyspreu enfront de la dona" de banda de l'Església, essent així que si la dona ha arribat a la condició social i promoció a que ha arribat, al cristianisme i a l'Església fonamentalment ho deu!...

6) Permeteu-me ara un suggeriment: en comptes d'escriure articles d'aquesta mena que, considerades les circumstàncies actuals de la nostra local comunitat cristiana, sempre seran causa de torbacions i divisions d'ànims, ¿no seria millor escollir temes que d'una manera substancial i segura (a base, per exemple, de la Bíblia, documents conciliars, espiritualitat cristiana, cultura general religiosa, etc.), instruïssin positivament els nostres fidels?... Tot allò de "desmitificar y promocionar a la gente sensibilizándola ante la problemática actual de la Iglesia" (inspirant-me altra vegada en l'articulista castellà, que ha estat per mi una bona font d'"inspiracions literàries"), sense cap necessitat de tirar al vol "campanes contestatàries" o de fer ressonar "el xim-xim d'uns platerets" (I Cor. 13, 1), es podria obtenir igualment, i d'una manera més eficaç, mitjançant aquests articles de formació religiosa que acabo de suggerir.

I tot allò altre "d'educació i mentalitats distintes, d'una diversa edat i estudis diferents" (cadascú som el que som: un servidor, en quant "optimista" davant el moment actual i futur de l'Església, em sento **jove al cent per cent**), tot això, vull dir, fem d'agermanar-ho amb la llum i dinamisme moral d'aquella cèlebre frase de Sant Agustí: **In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas!**...

P. Agustí M.^a Forcadell, O. Carm.



TALLERES **B** AGUÉ

Mobiliario escolar Bag-Rhin

Tel. 34 - LAS PLANAS (Gerona)

=====
*Un sueño de comodidad,
y una realidad de acero.*
=====

Especialidad en parvularios